Dosarul nr. 3-3240/2021,2-211792790-12-3-06122021

HOTĂRÂRE
în numele Legii

30 aprilie 2024 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

în componenţă:

preşedintele şedinţei, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

examinând în şedinţă de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Inima Codrului" S.R.L. şi Gheorghe Straisteanu împotriva Preturii sectorului Buiucani, municipiul Chişinău şi întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani privind obligarea la repararea prejudiciului,

constată

La 06 decembrie 2021 S.R.L. „Inima Codrului" și Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Buiucani și Întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani, solicitând încasarea de la contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative, sectorul Buiucani, solidar, în beneficiul S.R.L. „Inima Codrului" a sumei de 14045,86 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin emiterea actului administrativ individual nr. 193-d din 12 august 2020, ilegal, abuziv, arbitrar; încasarea de la contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative, sectorul Buiucani, solidar, în beneficiul S.R.L. „Inima Codrului" a sumei de 3000 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin emiterea actului administrativ ilegal şi sistarea activităţii comerciale a S.R.L. „Inima Codrului"; încasarea de la contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative, sectorul Buiucani, solidar, în beneficiul lui Straisteanu Gheorghe, administrator S.R.L. „Inima Codrului" a

sumei de 3000 lei cu titlu de prejudiciul moral, cauzat prin emiterea actului administrativ ilegal şi sistarea activităţii comerciale a S.R.L. „Inima Codrului”.

În motivarea acțiunii reclamanții indică că la data de 12 august 2020, ora 17:15, la poşta electronică, au primit o dispoziţia cu nr. 193-d, datată cu data de 12 august 2020, semnată de pretorul sectorului Buiucani, Vadim Brânzaniuc, prin care a dispus demolarea forţată şi evacuarea bunurilor S.R.L. „Inima Codrului de la „Centrul de Agrement” din parcul „La Izvor”, strada Calea Ieşilor.

Menționează reclamantul că a doua zi, la 13 august 2020, ora 09:15, un grup de oameni, 15-20 de persoane, vreo 10-12 poliţişti, împreună cu vicepretorul Pavel Movilă au început demolarea, deteriorarea, înstrăinarea, furtul bunurilor S.R.L. „Inima Codrului” şi transportarea într-un loc necunoscut.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Râşcani din data de 15 decembrie 2020, devenită irevocabilă prin deciziile Curţii de Apel Chişinău din 10 martie 2021 şi Curţii Supreme de Justiţie din 28 aprilie 2021, dispoziţia pretorului sectorului Buiucani nr. 193-d din 12 august 2020 cu privire la demontarea şi evacuarea forţată a complexului de unităţi prestări servicii S.R.L. „Inima Codrului ” din Parcul „La izvor” a fost anulată ca fiind neîntemeiată, emisă abuziv si arbitrar.

Astfel, S.R.L. „Inima Codrului”, administrator Străisteanu Gheorghe, începând cu data de 13 august 2020, prin emiterea unui act administrativ individual ilegal, abuziv, arbitrar a fost lipsită de activitate comercială.

Ca urmare, în lipsa activităţii comerciale, s-a creat o datorie faţă de întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne în mărime de 14045,86 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din data de 08 noiembrie 2021 s-a dispus încasarea de la S.R.L. „Inima Codrului” în beneficiul Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a MAI suma de 9320,42 lei cu titlu de datorie, 4194,42 lei cu titlu de penalitate şi taxa de stat în mărime de 531,26 lei, în total 14045,86 lei. Hotărârea judecătorească din data de 08 noiembrie 2021 a devenit irevocabilă prin necontestare.

La 13 noiembrie 2021 a expediat în adresa Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative, sectorul Buiucani o cerere prealabilă prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului material şi moral cauzat.

La 29 noiembrie 2021 a primit o scrisoare de la Pretura sectorului Buiucani prin care a fost informat că refuză să repare benevol prejudiciul cauzat, iar Întreprinderea Municipală pentru Servicii Locative, sectorul Buiucani nu a răspuns la cererea prealabilă.

Prin urmare, având în vedere că termenul stabilit de lege de 15 zile pentru examinarea cererii prealabile a expirat, consideră reclamantul că este în drept să

depună prezenta acţiune civilă în instanţa de judecată, în regres, potrivit următoarelor norme de drept.

Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Fundamentale ale Omului, Articolul 1 din Protocolul nr. 1 Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Art. 6 din Convenţie, Dreptul la un proces echitabil

(1) Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii penale îndreptate împotriva sa.

Constituţia Republicii Moldova

Articolul 46 din Constituţie, Dreptul la proprietate privată şi protecţia acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sânt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecţia mediului înconjurător şi asigurarea bunei vecinătăţi, precum şi la respectarea celorlalte sarcini care. potrivit legii, revin proprietarului

(6) Dreptul la moştenire a proprietăţii private este garantat.

Articolul 53 din Constituţie, Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 7 Cod administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act

normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Potrivit art. 8 Cod administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competenţelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităţilor publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forţă juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

După cum prevede art. 10 alin. (2) Cod administrativ, decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 167 alin. (1) Cod administrativ, dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat.

În conformitate cu art. 167 alin. (4) Cod administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită şi repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

În conformitate cu art. 189 din Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) Cod administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 192 alin. (2) Cod administrativ, în judecătorii acţiunile în contencios administrativ se examinează de judecători specializaţi.

În conformitate cu art. 197 Cod administrativ, nimeni nu poate fi lipsit de dreptid judecării procesidui de către instanţa în a cărei competenţă este dată prin lege cauza, cu excepţiile expres stabilite de lege.

În conformitate cu art. 218 Cod administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de

procedură civilă

Conform art. 2 din Codul de procedură civilă, (1) procedura de judecare a cauzelor civile în instanţele judecătoreşti de drept comun şi în cele specializate este stabilită de Constituţia Republicii Moldova, de prezentul cod şi de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispoziţiilor fundamentale ale Constituţiei Republicii Moldova şi prezentidui cod.

(2) În caz de coliziune între normele prezentului cod şi prevederile Constituţiei Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituţiei, iar în caz de discordanţă între normele prezentului cod şi cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

(3) Dacă prin tratatul internaţional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte norme decît cele prevăzute de legislaţia procedurală civilă a Republicii Moldova, se aplică normele tratatului internaţional dacă din acesta nu rezultă că pentru aplicarea lor este necesară adoptarea unei legi naţionale.

În conformitate cu art. 4 Codul de procedură civilă, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăţilor şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociaţiilor lor, ale autorităţilor publice şi ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societăţii, în consolidarea legalităţii şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

În conformitate cu art. 5 din Codul de procedură civilă, (1) orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.

Conform art. 1 Cod civil, (1) Legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecţia vieţii intime, private şi de familie, recunoaşterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecţia bunei-credinţe, protecţia consumatorului, recunoaşterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare a lor de către organele de jurisdicţie competente.

(3) Drepturile civile pot fi limitate prin lege organică doar în temeiurile prevăzute de Constituţia Republicii Moldova.

Articolul 2 Cod Civil - Raporturile reglementate de legislaţia civilă

(1) Legislaţia civilă determină statutul juridic al participanţilor la circuitul civil, temeiurile apariţiei dreptului de proprietate şi modul de exercitare a acestuia,

reglementează obligaţiile contractuale şi de altă natură, alte raporturi patrimoniale şi personale nepatrimonialedintre subiectele raporturilor juridice civile.

(2) Raporturile familiale, locative, raporturile de muncă, de exploatare a resurselor naturale şi de protecţie a mediului înconjurător, ce corespund prevederilor alin.(l), sînt reglementate de prezentul cod şi de alte legi.

(3) Raporturile privind realizarea şi apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a altor valori nepatrimoniale sînt reglementate de prezentul cod şi de alte legi în lumina dispoziţiilor şi principiilor stabilite de tratatele internaţionale în materie de drepturi ale omului şi libertăţi fundamentale.

(4) Subiecte ale raporturilor juridice civile sînt persoanele fizice şi juridice, cele care au calitate de profesionist, precum şi cele care nu au această calitate.

Conform art. 9 Cod civil, (1) drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:

a) din contracte şi din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;

c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;

d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Articolul 10 CC - Exercitarea drepturilor şi executarea obligaţiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 11 Cod civil, (1) buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 15 Cod civil, (1) apărarea drepturilor civile încălcate se face pe

cale judiciară.

(2) Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Articolul 16 CC - Metodele de apărare a drepturilor civile

(1) Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin:

a) recunoaşterea dreptului;

b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic;

c[i]) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligaţiei în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii;

i) rezoluţiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

(2) Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform art. 19 Cod civil, (1) în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat ori urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. In cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantaj ul care ar fi rezidtat din şansă dacă ea se materializa.

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

(6) în locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin. (2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului.

Conform art. 20 Cod civil, (1) dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei.

(2) Fapta este săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterulprejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

(3) Fapta este săvîrşită din imprudenţă (din culpă) dacă persoana care a săvîrşit-o fie îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod uşuratic că ele pot fi evitate, fie nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

(4) Fapta este săvîrşită din culpă gravă dacă persoana a săvîrşit-o cu o profundă lipsă de prudenţă de care, în împrejurările cazidui, era evident că trebuia să dea dovadă.

(5) Atunci cînd legea condiţionează efectele juridice ale unei fapte de săvîrşirea ei din culpă, condiţia este îndeplinită şi dacă fapta a fost săvîrşită cu intenţie.

Conform art. 391 Cod civil, (1) termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 396 Cod civil, (1) prescripţia dreptului la acţiune în regres expiră la data în care ar fi expirat prescripţia dreptului la acţiune al creditorului iniţial faţă de debitorul urmărit în regres.

(2) Cu toate acestea, prescripţia dreptidui la acţiune în regres nu poate expira mai devreme de 6 luni din data în care a apărut dreptul la acţiune în regres sau din data în care creditorul iniţial a înaintat acţiunea faţă de persoana îndreptăţită la regres, oricare din aceste date este mai devreme.

(3) Dispoziţiile alin. (2) nu se aplică dacă persoana îndreptăţită la regres ar fii putut în mod rezonabil să opună creditorului iniţial expirarea termenului de prescripţie al creanţei faţă de debitorul împotriva căruia persoana acţionează în regres.

(4) Dispoziţiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător în cazul în care, în loc să acţioneze în regres pe baza unor dispoziţii legale speciale, persoana îndreptăţită la regres acţionează contra debitorului pe temeiul dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată sau gestiunea de afaceri.

Conform art. 491 Cod civil, (1) persoana care deposedează posesorul sau îi tulbură posesia se consideră că acţionează ilegal, în sensul prezentei secţiuni, dacă acţionează fără consimţământul posesorului, iar deposedarea sau tulburarea nu este permisă de lege.

(2) În afară de alte mijloace de apărare prevăzute de lege, posesorul deposedat sau tulburat ilegal are dreptul la repararea prejudiciului cauzat conform dispoziţiilor legale privind răspunderea delictuală.

Conform art. 500 Cod civil, (1) proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.

(2) Dreptul de proprietate este perpetuu.

(3) Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.

(4) Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul. Poate fi instituită prin lege obligaţia de folosire dacă nefolosirea bunurilor ar contraveni intereselor publice. In acest caz, proprietarul poate fi obligat fie să folosească el însuşi bunul ori să-l dea în folosinţă unor terţi în schimbul unei contraprestaţii corespunzătoare.

(5) Particularităţile dreptidui de folosinţă a terenurilor agricole se stabilesc prin lege.

(6) Proprietarul este obligat să îngrijească şi să întreţină bunul ce-i aparţine dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 501 Cod civil, (1) proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă.

(2) Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară mimai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

(3) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi solul oricărei proprietăţi imobiliare cu obligaţia de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantaţiilor sau construcţiilor, precum şi pentru alte daune imputabile ei.

(4) Despăgubirile prevăzute la alin. (2) şi (3) se determină de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergenţă, prin hotărîre judecătorească. In acest caz, decizia de retragere a bunurilor din proprietatea persoanei nu poate fi executată pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti.

(5) Nu pot fi confiscate bunurile dobîndite licit, cu excepţia celor destinate sau folosite pentru savîrşirea de contravenţii sau infracţiuni. Caracterul licit al dobîndirii bunurilor seprezumă.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 796 Cod civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o

prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Conform art. 797 Cod civil, (1) o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege.

(2) Atunci cînd se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligaţii indivizibile, debitorii sînt ţinuţi solidari pentru plată în folosul creditorului.

Conform art. 799 Cod civil, creditorul poate pretinde executarea obligaţiei, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime. Pînă la executarea întregii prestaţii, rămîn obligaţi toţi debitorii.

Conform art. 801 Cod civil, (1) dacă bunul datorat a pierit din vina unuia sau mai multor debitori solidari, ceilalţi debitori nu sînt eliberaţi de obligaţia de a plăti preţul bunului, dar nu sînt răspunzători pentru alte prejudicii.

(2) Sînt obligaţi să repare prejudiciul cauzat prin întîrziere numai debitorii care sînt în întîrziere.

Conform art. 874 Cod civil, (1) în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

(2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă:

a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;

b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Conform art. 877 Cod civil, creditorul nu este obligat să accepte o altă prestaţie declt cea datorată. Această regulă se aplică chiar şi în cazul în care prestaţia propusă are o valoare mai mare.

Conform art. 934 Cod civil, (1) creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată.

(2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării.

(2) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prc/ltdiciul viitOV care, în mod rezonabil, s-ar fi produs.

(4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral).

(5) Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a persoanelor cărora le-a încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă.

Conform art. 936 Cod civil, (1) despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune creditorul,

pe cît este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor.

(2) Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.

Conform art. 942 Cod civil, (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Conform art. 944 Cod civil, (1) în cazul în care o obligaţie de a da sau de a face, alta decît una de a plăti o sumă de bani, nu este executată la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere asupra echivalentului în bani al părţii neexecutate a obligaţiei, din data imediat următoare scadenţei pînă la data executării corespunzătoare, la rata prevăzută la art. 874 ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Dacă obligaţia neexecutată are o obligaţie corelativă pecuniară, mărimea acestei obligaţii corelative va constitui echivalentul în bani a obligaţiei neexecutate.

Conform art. 946 Cod civil, despăgubirile trebuie determinate în valuta care corespunde cel mai bine prejudiciului suferit de creditor.

Conform art. 1998 Cod civil, (1) cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2006 Cod civil, (1) prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave.

Conform art. 2019 Cod civil, prejudiciul suferit prin tulburarea ilegală a activităţii profesionistului şi prejudiciul suferit de consumator ca urmare a concurentei neloiale (1) Cel care în mod ilegal împiedică sau tulbură activitatea profesionistului este obligat să repare prejudiciul cauzat astfel.

Conform art. 2002 Cod civil, (1) se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

(3) În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane şi s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puţin una din acele întîmplări.

Conform art. 2024 Cod civil, (1) persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(4) Persoana care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei contribuţii la cauzarea prejudiciului.

Conform art. 2023 Cod civil, (1) dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară.

(2) Se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci şi cel care l- a instigat sau l-a susţinut, precum şi cel care a beneficiat în mod conştient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (participanţi).

(3) în cazul acţiunii în regres, partea fiecărui participant din obligaţia solidară este proporţională contribuţiei sale la săvîrşirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată.

Conform art. 2025 Cod civil, (1) repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

(2) în cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costidui reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ţinut.

(3) Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. In cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii.

(4) Persoana vătămată nu este ţinută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

(5) În cazul prejudiciului, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micşorat ori a încetat.

(6) Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art. 942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somaţiei de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se

calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparaţii.

La capitolul legătura cauzală între acţiunea ilegală şi prejudiciu indică că prejudiciu material este în directă legătură cu acţiunea ilegală a Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani.

Este înafara oricăror dubii că angajaţii Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani au acţionat vădit ilegal, ignorînd intenţionat prevederile legislaţiei, fapt confirmat prin hotărîrea judecătorească irevocabilă din 15 decembrie 2020.

Prin comportamentul lor contrar tuturor cerinţelor care obligă persoanele responsabile cu funcţie de răspundere în stat să respecte în tocmai prevederile legislaţiei în vigoare, angajaţii Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani au trecut peste toate limitele legale, iar circumstanţele în care autoritatea publică refuză să acţioneze conform legii, a provocat daune materiale şi morale irecuperabile, încălcarea obligaţiilor prevăzute de lege, ignorarea intenţionată a legislaţiei în vigoare, emiterea dispoziţiei nr. 193-d din 12 august 2020 vădit ilegal, demolarea, deteriorarea, distugerea, furtul, sustragerea, înstrăinarea bunurilor care ne aparţin cu drept de proprietate, care a dus la încetarea activităţii comerciale, mi-a cauzat prejudiciu material care dă temei pentru răspunderea delictuală. Totodată, normele de drept indicate în acţiune civilă servesc temei pentru judecarea cauzei în strictă conformitate cu prevederile legislaţiei naţionale şi Convenţiei Europene.

Referitor la prejudiciul material cauzat reiterează că conform hotărârii judecătoreşti irevocabile din data de 08 noiembrie 2021, prejudiciul material cauzat S.R.L. „Inima Codrului” constituie 14045,86 lei, compus din: 9320,42 lei - datoria creată faţă de Î.S. „Servicii Pază” a MAI; 4194,18 Iei - penalitatea; 531,26 lei - taxa de stat achitată de Î.S. „Servicii Pază” a MAI pentru judecarea cauzei.

Privitor la prejudiciul moral cauzat indică că în calitate de reclamanţi, estimează mărimea prejudiciului moral cauzat în suma de 6000 lei, cate 3000 lei pentru fiecare, sumă care este cu mult mai mică decât sumele oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldova, cauzat prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acţiunilor Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani, comise vădit contrar legislaţiei, în suferinţe continue din cauza nenumerator ilegalităţi comise în privinţa administratorului S.R.L. „Inima Codrului”, Straisteanu Gheorghe de către angajaţii Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani, acapararea activităţii comerciale, furtul bunurilor, falsificarea actelor permisive, fabricarea dosarelor contravenţionale, anxietate cauzată de incertitudinea creată de pîrîţi, din comportamentul cărora am înţeles că ilegalităţile comise în privinţa mea în

viziunea lor este o normă de drept, suferinţe psihice şi fizice, dureri, stresuri, nervi, grişi, lipsă de la serviciu în timpul judecării cauzei, afectare sufletească şi spirituală, oboseală, dificultăţi, demoralizare, descurajare, hedonisit - limitarea de a ne bucura de plăcerea vieţii, de satisfacţii spirituale şi materiale, dificultatea în depăşirea obstacolelor impuse de acţiunile angajaţilor Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative sectorul Buiucani, din cauza ignorării intenţionate a legislaţiei în vigoare naţionale şi crearea condiţiilor pentru ami apăra drepturile numai în instanţa Curţii Europene, suferind astfel cheltuieli materiale suplimentare.

Pârâta Pretura sectorului Buiucani a depus referință la acțiunea inițiată de către S.R.L. „Inima Codrului”, solicitând respingerea pretențiilor reclamantului ca fiind neîntemeiate. Indică că pretenția precum că S.R.L. „Inima Codrului”, începând cu 13 august 2020 ar fi fost lipsită de activitate comercială prin emiterea dispoziției nr.193-d din 12 august 2020 nu este motivată, or, în anul 2020 S.R.L. „Inima Codrului” nu a dispus de notificări ale activității comerciale pentru prestări servicii în Parcul „La izvor”, precum și de careva alte acte permisive pentru activitate comercială. Prin dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020, care a fost anulată de instanța de judecată, a fost dispusă demontarea și evacuarea unităților de prestări servicii din Parcul „La izvor” și nicidecum nu a fost dispusă încetarea activității comerciale a S.R.L. „Inima Codrului”. Nu poți înceta o activitate comercială care nu exista legal.

Examinând acțiunea inițiată de reclamanți, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, stabilind starea de fapt în raport cu ce de drept, instanţa de judecată ajunge la concluzia că pretențiile înainte de S.R.L. „Inima Codrului” și Gheorghe Străisteanu față de Pretura sectorului Buiucani și Întreprinderea municipală pentru servicii Locative a sectorului Buiucani, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. (3) Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de

cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În speța reclamanții au inițiat acțiunea de contencios administrativ urmărind repararea prejudiciului material și moral, cauzat de autoritatea publică pârâtă prin emiterea unui act administrativ ilegal, dispoziția nr.193-d din 12 august 2020

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

La verificarea admisibilității unei acțiuni, instanța de contencios urmează să stabilească dacă aceasta corespunde exigențelor legale notate de art. 207 alin. (2) lit. a) – h) Cod administrativ și dacă se constată vreo una din aceste omisiuni cererea urmează a fi declarată ca fiind inadmisibilă.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi

acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Din dispoziția art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Materiale dosarului atestă că la 15 noiembrie 2021 reclamantul a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat repararea prejudiciului moral și material, cauzat prin emiterea dispoziției nr.193-d din 12 august 2020, însă autoritatea publică vizată nu soluționat în termenul stabilit de Lege cererea înaintată, motiv pentru care reclamantul a fost în drept să declanșeze prezenta acțiune de contencios administrativ.

În aceste condiții instanța de judecată reține ca admisibilă acțiunea inițiată de S.C. „Inima Codrului" S.R.L. şi Gheorghe Straisteanu și în continuare urmează să dea apreciere fondului cauzei.

În esență, reclamanții susțin că prin dispoziția nr.193-d din 12 august 2020, emisă de către Pretura sectorului Buiucani, S.R.L. „Inima Codrului" i-a fost sistată activitatea, iar ulterior, prin hotărârea nr. 2c-2310/21 din 08 noiembrie 2021, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a fost dispusă încasarea din contul S.R.L. „Inima Codrului" în beneficiul ÎS „Servicii Pază" a Ministerului Afacerilor Interne a sumei de 14 045,86 lei. Reclamanții pretind că acest prejudiciu a fost cauzat S.R.L. „Inima Codrului" ca urmare a sistării activității comerciale și solicită compensarea acestui prejudiciu din contul autorității publice care a emis actul administrativ prin care s-a sistat activitatea S.R.L. „Inima Codrului".

Din sensul normei de drept incluse la art. 167 alin. (4) Cod administrativ rezultă că pretențiile privind compensarea/repararea prejudiciului cauzat prin activitatea administrativă se examinează într-o procedură administrativă separată.

Instanța de judecată reține că la 12 august 2020 Pretura sectorului Buiucani a emis dispoziția nr. 193-d, prin care a dispus demontarea și evacuarea forțată a complexului de unități prestări servicii S.R.L. „Inima Codrului" din Parcul „La izvor": terasă de vară, punct de închiriere a foișoarelor și punct de închiriere a catamaranelor, cu impunerea cheltuielilor suportate din contul S.R.L. „Inima Codrului".

Procesul-verbal verbal întocmit de grupul de lucru al Întreprinderii municipale pentru Servicii Locative a sectorului Buiucani confirmă că în perioada 13-15 august 2020, dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020 a fost executată, fiind demontate și evacuate unitățile de prestări servicii al S.R.L. „Inima Codrului" amplasate în Parcul „La Izvor" (filele cauzei 28-29).

În continuare, prin hotărârea nr. 3-1904/2020 din 15 decembrie 2020, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a fost anulată ca neîntemeiată dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020 (filele cauzei 31-32). Instanța precizează că hotărârea instanței de judecată prin care a fost anulată dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020, a devenit irevocabilă la data de 28 aprilie 2021.

La fel, instanța de judecată reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 08 noiembrie 2021, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. „Servicii Pază" a Ministerului Afacerilor Interne față de S.R.L. „Inima Codrului" și a fost încasat din contul S.R.L. „Inima Codrului" în beneficiul Î.S. „Servicii Pază" a Ministerului Afacerilor Interne suma de 9320,42 lei cu titlu de datorie, suma de 4194,18 lei cu titlu de penalitate și cheltuieli de judecată în mărime de 531,26 lei.

Instanța de judecată notează că aspectul privind legalitatea dispoziției nr. 193-d din 12 august 2020 a fost tranșat prin hotărârea irevocabilă a instanței de judecată, fiind constată ilegalitatea deciziei prin care s-a dispus demontarea și evacuare unităților de comerț ale S.R.L. „Inima Codrului" din Parcul „La Izvor", însă, în speța dată reclamantul pretinde la compensarea prejudiciului cauzat acestuia ca urmare activității administrative ilegale – emiterea dispoziției nr. 193-d din 12 august 2020.

În sensul art. 93 alin. (1) Cod administrativ, în speța reclamanții urmau să probeze faptul că prejudiciul pretins a fost cauzat anume ca urmare a activității administrative ilegale, însă, la acest capitol reclamanții au eșuat. Simplul fapt al transpunerii textului normelor de drept în cererea de chemare în judecată nu poate fi suplini lipsa unei argumentări logico-juridice. Într-o manieră evazivă reclamanții insistă că datoria încasată de la S.R.L. „Inima Codrului" în contul Î.S. „Servicii Pază" a Ministerului Afacerilor Interne s-ar datora sistării activității S.R.L. „Inima Codrului", însă instanța de judecată notează că în corespundere cu prevederile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 845 cu privire la antreprenoriat şi întreprinderi, particularităţile înfiinţării, funcţionării şi încetării activităţii societăţii pe acţiuni şi a societăţii cu răspundere limitată sînt reglementate de legislaţia privind societăţile pe acţiuni şi societăţile comerciale, de legislaţia civilă, precum şi de contractul de constituire (de societate) şi de statutul întreprinderii.

În fapt, dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020 stabilea evacuarea și demontarea unităților prestări servicii ale S.R.L. „Inima Codrului", amplasate în Parcul „La izvor", în condițiile în care autoritățile publice locale invocau ocuparea neautorizată a terenului municipal de către S.R.L. „Inima Codrului". Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice cu nr. 15246 din 06 august 2021 atestă că S.R.L. „Inima Codrului" ar avea mai multe obiecte principale de activitate, cum ar fi: activități juridice, intermediere pentru vânzarea unui sortiment larg de mărfuri, lucrări de construcții, transporturi de călători pe bază de grafic sau transport auto

de călători în folos public.

Dispoziția invocată sub nici o formă nu implică sistarea activității S.R.L. „Inima Codrului” și reclamanta la acest capitol nu a putut să probeze că anume dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020 ar fi sistat activitatea S.R.L. „Inima Codrului”. Mai mult ca atât, nici nu a urmărit să confirme faptul că S.R.L. „Inima Codrului” ar fi avut o activitate încă până la emiterea și punerea în aplicare a dispoziției nr. 193-d din 12 august 2020.

În altă ordine de idei, instanța de judecată notează că dincolo de confirmarea faptului admiterii pretențiilor Î.S. „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne față de S.R.L. „Inima Codrilor” , reclamantul a fost în imposibilitate să explice modul de formare a datoriei în cauză, nefiind clare relațiile dintre cele 2 părți și în special tangența acelui litigiu și dispoziția nr. 193-d din 12 august 2020. Despăgubirile pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual ilegal urmează a fi acordate în cazul în care reclamantul probează existența prejudiciilor și legătura de cauzalitate dintre actul administrativ individual ilegal și prejudiciul cauzat. Existența unei datorii față de Î.S. „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne nu poate în mod automat implica acordarea despăgubirilor solicitate din contul autorității publice pârâte, atât timp cât reclamantul nu poate nici explica modul de formare a datoriei în cauză.

În aceste condiții, instanța de judecată apreciază ca neîntemeiate pretențiile înaintate de reclamanți, nefiind probat că datoria față de Î.S. „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne s-a format ca urmare a activității administrative ilegale ale pârâtei.

Subsecvent, instanța de judecată notează că pretențiile privind compensarea prejudiciului moral cauzat prin sistarea activității economice, sunt lipsite de un suport probatoriu, reieșind din circumstanțele menționate.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Finalmente, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretențiile reclamanților sunt neîntemeiate și că acțiunea inițiată urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. f), art. art. 231, 232 Cod administrativ, art. art. 236-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată acţiunea depusă de S.C. „Inima Codrului” S.R.L. şi Gheorghe Straisteanu împotriva Preturii sectorului Buiucani, municipiul Chişinău şi întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani

privind încasarea solidară a prejudiciului material cauzat prin emiterea actului administrativ individual ilegal, Dispoziţia nr. 193-d din 12 august 2020, în sumă de 14045,86 lei din contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani în beneficiul S.C. „Inima Codrului” S.R.L., încasarea solidară a prejudiciului moral în valoare de 3000 lei din contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani în beneficiul S.C. „Inima Codrului” S.R.L. şi încasarea solidară a prejudiciului moral în valoare de 3000 lei din contul Preturii sectorului Buiucani şi întreprinderii municipale pentru servicii locative a sectorului Buiucani în beneficiul lui Gheorghe Straisteanu.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Viorica Dodon